

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Lakásmizériák*

Forrás:

Uj Magyarország

Bp.

1917. VIII. 11.

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1917"

Személy

Lakásmizériák.

— Kevés a hónapos szoba. —

(Saját tudósítónktól.)

Budapest a háboru folyamán jelentékenyen népesedett, ezzel szemben a házépítkezések majdnem teljesen szüneteltek, nem volt csoda tehát megjósolni, hogy ez a visszás helyzet maholnap ránk zudítja a lakásinséget. Immár ott tartunk, hogy tíz ujjunkon megszámlálhatjuk a rendelkezésre álló üres kis- és nagylakásokat. Még aggasztóbbak a bajok a hónapos szobák körül.

Szálljunk el képzeletünkben szeptember első napjaiba. Csoportokban jönnek majd a fővárosba az egyetemi ifjak és kisasszonyok, hamarosan ezrekre menő tömeg kerekedik soraikból. Micsoda felfordulás lesz akkor, ha a hónapos szobák e jellegzetes lakói hasztalan futkosnak hajlék után! Ki vállalja majd a felelősséget azért, hogy a diákseregünk lakás híján az utcákon lesz kénytelen ténferegni a kultura szégyenére?

A vigasztalan helyzet kell hogy gyors és erélyes cselekvésre készítse az illetékes tényezőket. A hónapos lakásokat legnagyobbbrészt a beözönlött idegenek foglalták le, ezen nem igen lehet máról-holnapra változtatni. A konviktusokban már minden helyet lefoglaltak a leleményesebbek, itt ugyan hiába keresnek hajlékot a diákok. A kormány jelentékenyen javíthatna a felborult helyzeten, ha revízió alá venné és a mostani viszonyokhoz mérten megváltoztatná a lakásbérlet szabályozó minisz-

(Hely)

tertanácsi határozatot. Ez a rendelkezés csak a háziur és a főbérlo közti viszonyokat szabályozza. Kiköti ugyanis, hogy a háziur csak abban a két esetben mondhatja fel a lakást, ha a főbérlo a lakbért nem fizeti, vagy ha a háziur akar a kérdéses lakásba költözni. Az albérlo érdekét azonban egyáltalán nem védi az 1916. évi novemberi határozat. Így történt, hogy mikor az idegenek Budapestre özönlöttek, nemcsak az üres lakásoknak akadt gazdájuk, hanem a nagy kereslet folytán rohamosan magasra szökött a hónapos szobák ára, sok főbérlo »steigerolt«, s ha az albérlo nem akarta az új árat megfizetni, sietve felmondta a lakást, hogy többet fizető lakót csalogasson a lakásába. Főleg a kisfizetésű tisztviselők kerültek kellemetlen helyzetbe. Nem tudták megfizetni a horribilis árakat, olcsóbb odukba voltak kénytelenek költözni s nyomorúságuk ezen a téren is elérte a maximális határt.

A lejtőn nincs megállás. Érdekesen világítja meg a mai helyzetet az alábbi eset, melyet egy tisztviselő mondott el szerkesztőségünkben. Szavait hiteles adatokkal igazolta.

Elmondotta, hogy mint albérlo évek óta szobát bérelt *negyedévi százyolczvan* koronáért. A lakbért legutóbb május 1-én fizette május, június és július hónapokra. Augusztus elsején ukázt kapott a főbérlotól, hogy a szobának ezentul *havi kétszáz* korona az ára, s ha ezt nem akarja fizetni, *szeptember 1-én* ki kell költözködni. Meg is fenyegette azzal, hogy ha nem veszi tudomásul a felmondást, kénytelen lesz azt az albérlo költségére *közjegyzőileg megújltatni*.

A főbérlo egyébként öt szobás lakást bérel évi

(Oldal)

kétszáz koronáért, eddig *hatszázhusz* koronát vágott zsebre az albérlotól egy szobáért, ezentul pedig *kétezernégyezszáz* koronát akar harácsolni.

A hol ilyen dolog történhetik, ott sürgős beavatkozásra van szükség. Tenni kell róla, hogy néhány lelketlen főbérlo ne fojtsa meg a keze közé került albérlot. Rendeletileg meg kell állapítani, hogy milyen mértékben emelhetők a szobáárak és milyen esetekben mondhat fel a főbérlo az albérlonak, különben ugy felburjánzik a lakásuzsora, hogy meg nem fékezheti többé emberfia.

Egy diákembar, vagy kistisztviselő mégsem fizethet havonként kétszáz koronát lakásért.